

lige Spørgsmaal ikke Ret til at gaa uden-om Sundhedsstyrelsen paa nogen som helst Maade.

Den højtærede Justitsminister sagde i Eftermiddagsmødet, at de meget omtalte Lægeerklæringer fra Professorerne Jacobson og Rosenthal var Sundhedsstyrelsens Formand gjort bekendt med, han var kaldt op i Justitsministeriet, og der havde Justitsministeren vist ham disse Erklæringer. Jeg skal herom sige, at det er rigtigt, at Justitsministeren har vist ham dem, hvis man ved „at vise“ forstaar at række et Papir frem uden at gøre vedkommende bekendt med Indholdet. Jeg staar her med et Brev, og jeg kan sige, at det har jeg ogsaa vist den højtærede Justitsminister. Men hvad Justitsministeren ikke gjorde, det var at gøre Stabslæge Norrie bekendt med Indholdet, og det har Justitsministeren paastaet. Jeg skal i den Anledning tillade mig at oplæse et Brev, jeg har faaet fra Sundhedsstyrelsens Lægeraad, fra Næstformanden, dateret den 11. Marts, altsaa i Dag...

Formanden: Jeg vil advare imod at oplæse private Breve.

Rørdam: Det er ikke et privat Brev, det er et Brev, jeg har faaet til Brug i denne Anledning.

Formanden: Det er alligevel et privat Brev.

Rørdam: Da jeg ikke maa oplæse Brevet, skal jeg tillade mig at referere, hvad der staar deri. Der staar, at de omtalte Erklæringer fra Professor Rosenthal og Professor Jacobson om Dr. med. B og Dr. A har Næstformanden aldrig set, førend Sundhedsstyrelsen modtog dem med Justitsministeriets Skrivelse af 20. December 1911. Altsaa Næstformanden i Sundhedsstyrelsen erklærer ganske modsat af, hvad den højtærede Justitsminister paastod i Eftermiddagsmødet.

Justitsministeren (Bilow): Den omtalte Samtale foregik oppe i mit Embedskontor, hvor jeg havde bedt Stabslæge Norrie komme op paa Embeds Vegne; Stabslæge Hoff var til Stede, og vi havde en Samtale om denne Sag. Om disse Erklæringer blev læste op, eller om kun Indholdet blev omtalt, tør jeg ikke sige, men jeg husker, at Stabslæge Norrie straks sagde: Man kan ikke af saadanne Attester — ergo har han kendt Indholdet af dem — drage

den Slutning, at disse Læger ikke kunne være Morfinister, og saa sagde han henvendt til Stabslæge Hoff: Vil du paastaa, at man kan drage den Slutning deraf, at de ikke ere Morfinister? Dertil svarede Hoff: Nej, selvfølgelig vil jeg ikke drage den Slutning ud deraf. Men det er dog et Indicium, naar der ikke er Spor af Bevis for, at de ere det. Men altsaa, Attesterne omtales, eller Indholdet refereres, eller hvad man vil kalde det, og det var denne Diskussion, Stabslæge Norrie indledte med de Ord: Vil du da paastaa, at man kan drage den Slutning deraf, at de ikke ere Morfinister?

Rørdam: Den højtærede Justitsminister sagde i Eftermiddagsmødet, at Stabslæge Norrie blev bekendt med disse Erklæringer. Den højtærede Justitsminister brugte udtrykkelig det Udtryk, at han havde vist Stabslægen disse Erklæringer. Hovedsagen er nemlig, at disse Erklæringer ere først tilstillede Sundhedsstyrelsen, efter at Etatsraad Hoff var ansat som Sundhedsstyrelsens Formand. Professor Israel Rosenthal har om sin egen Erklæring skrevet, at han vidste, den vilde komme til Sundhedsstyrelsens Kundskab, og at Sundhedsstyrelsen vilde kunne se, hvad den indeholdt, og hvad den betød. Men denne Erklæring er først tilstillet Sundhedsstyrelsen efter Etatsraad Hoffs Ansættelse.

Justitsministeren (Bilow): Som jeg allerede bemærkede i Eftermiddagsmødet, vedrøre Erklæringerne ikke Etatsraad Hoff; de vedrøre Spørgsmaalet om, hvorvidt disse to Læger ere Morfinister eller ikke Morfinister (*Zahle*: Men det vedrører ogsaa Etatsraad Hoff). Nej, ikke Spor. Disse Erklæringer blive sendte til Sundhedsstyrelsen den 20. netop til Undersøgelse deraf, og om Betydningen af disse Attester førtes, som jeg sagde i Formiddags, en Diskussion mellem Stabslæge Norrie og Etatsraad Hoff. Jeg har ikke tænkt mig, at man vilde hænge sig i Ordene, om man sagde, at man „viste“ eller „omtalte“ Attesterne.

Ellinger: I sin Tale før strejfede den højtærede Justitsminister — mere tør jeg ikke sige det var — de Udtalelser, jeg havde tilladt mig at fremsætte i Eftermiddagsmødet. Jeg tillod mig der at udtale, ganske vist i Spørgeform, en bestemt Dom over den højtærede Ministers Adfærd overfor et Medlem af dette Ting under Forudsætning af, at den højtærede Minister maatte svare, at han havde været bekendt med den Er-